

Direnen 250 işçi

Bu sabah, cemre ile birlikte daha iyi bir geleceğe bir pencere açıldı sanki... Direnen işçileri, emekçileri, zorbalığın karşısında duranları selamlıyoruz.



Akın Atauz



22/02/2022

aatauz@yahoo.com

Onca incinmiş onurumuz/ insanlık onurumuz, iyi bir insan olabilmek için gösterdiğimiz çaba... En azından diğer insanlara düzgün davranmaya, zorbalık etmemeye, adil olmaya ve yapılan işlerde küçücük bir anlayış/ empati olduğunu sezebilme beklentisine duyduğumuz açlık...

Beri yandan, tepeden bakarak “kovun topunu gitsin” anlayışıyla patronluk etmek, sadece satabileceği bir işgücü olan insanları ve ailelerini açlıkla/ işsizlikle ve yoklukla terbiye edeceği bir pozisyonda olduğunu düşünerek, insanlara-insanlık dışı davranmak, halden ve yokluktan, zor yaşamlardan anlamamak... Ve bunun gibi her gün binlercesiyle karşılaştığımız despotluklar, kaba ve gaddarca, acımasız ve insanlık dışı bir kendini beğenmişlikle yapılan patronluklar...

Her şey, ama her şey, boğazımıza oturmuş demir yumruk gibi bizi yutkunamaz, hatta nefes alamaz hale getirmişti. **Migros**’un deposundan günde bir ekmek parası kadar bir zamandarettiği için yüzlerce işçinin, işlerinden kovulması içimize oturdu. Yüreğimizi tüketti. Hepimizi yaraladı. Nasıl isyan edeceğimizi bilemeyecek kadar, hepimizi deli edecek kadar içimizi kararttı.

Ama bugün...

Bu sabah...



Büyük bir ilkbahar havası doğdu bağrımızda, küçücük bir kazanım, ama aynı zamanda direnişe katılan işçilerin yüreğindeki yanardağın sıcaklığındaki müjde, bir anda **Tarkan** şarkısı gibi geldi kulağımıza.

İşçilerin direnişi öylesine içten ve nereden kaynaklandığı öylesine açık ki: Çocuğunun defterinin sayfasına, pazar torbasına ve faturalara/ kiraya/ kredi kartlarına öylesine bağlıydı ki herkes anladı neden olduğunu. Aslında kapısına gittikleri villada oturan ve yüzlercesini kelepçleterek nezarete gönderen patron da/ Migros da bu açık insafsızlığın, bu insanlık dışı patronluk etme tarzının nedenlerini biliyor olmalı...

Bayram gibi geldi bu haber: Direnen işçiler, işlerine geri döndüler ve istedikleri (zaten şimdiden erimiş olan) artışı da aldılar... Dağılmayan, korkmayan, geri çekilecek bir yeri kalmadığı için geri çekilmeyen işçilerin dayanışması ve direnişi, sermaye gücünü/ bu zorba kibri çökertti. Migros işçilerinin kazandığı haberi, içinde bulunduğumuz bunca yıkıntının ortasına, diri ve canlı, ezilmemiş ve dimdik ayakta, insanlık onurunun ışığı gibi parlak ve parıltılı bir biçimde geldi. Canımıza okuyan her şeyin üstesinden gelip bizleri/ hepimizi uçurdu...

Belki sessiz ve suskun ama kararlı, direnen ve yılmayan insanlara, direnişe, daha çok direnişe, her şeyden çok ihtiyacımızın olduğu günlerdeyiz... Bu insanlık dışı/ doğa düşmanı ve bir bataklık gibi iyi olan her şeyi içine çekerek yok eden despotluklara daha çok karşı duruş/ direnişin güçlenmesi... Daha çok kazanım ve daha çok iyilik, sadelik ve eşitlik...

Bu sabah, cemre ile birlikte daha iyi bir geleceğe bir pencere açıldı sanki...

Direnen işçileri/ emekçileri/ zorbalığın karşısında duranları selamlıyoruz. Onlar gibi hora tepiyoruz/ halaya duruyoruz bizler de...



Akın Atauz